

ÚNOR 2015

Střípky z Jihlavy

Časopis pro slabozraké a nevidomé

*„Leží-li kočka v únoru na slunci,
jistě v březnu poleze za kamna.“*

TyfloCentrum
Jihlava, o.p.s.

SONS

OBSAH

MOUČKŮV DŮM	4
VZDĚLÁVACÍ KURZ V LUKÁCH NAD JIHLAVOU	6
RADY A TIPY	9
KNIHY DO UŠÍ.....	12
PŘESMYČKY	13
ODBORNÉ SOCIÁLNÍ PORADENSTVÍ.....	14
MŮJ ŽIVOT S VODÍCÍM PSEM.....	17
ZACHEUS.....	19
AKCE V ÚNORU	22
BLAHOPŘÁNÁ.....	24
SMÍCH LÉČÍ.....	24

Vážení a milí čtenáři,

je tu další měsíc, a pro nás další výzva. Proto jsme pro Vás nachystali na leden spoustu akcí. O některých se v našem časopise můžete dočíst. Ale protože teď už je únor, ani tentokrát jsme neusnuli na vavřínech. Na konci časopisu pro Vás uvádíme akce jako například bruslení a prezentace kompenzačních pomůcek od firmy Spektra. A i tento měsíc se s námi ti z Vás, kdo se přihlásili, mohou těšit na druhé pokračování vzdělávacího kurzu v rámci projektu OP LZZ.

Navíc, máme v našem časopisu novinku! Pokud v obsahu najedete myší na článek, který si chcete přečíst, a podržíte klávesu Ctrl a kliknete na něj levým tlačítkem myši, budete rychle v něm, aniž byste museli stránku po stránce procházet celý časopis.

*S časopisem
Střípky z Jihlavy Vám za Vaší stálou přízeň děkují
zaměstnanci TyfloCentra Jihlava*

MOUČKŮV DŮM

Ve čtvrtek 15. ledna jsme se vydali do Žďáru nad Sázavou navštívit Moučkův dům. První zprávy o této budově, která fungovala jako škola, pochází ze 17. století. Později byla přestavěna na barvírnu. Počátkem 20. století se z ní stala zámečnická dílna U Moučků. A dnes je tato budova součástí Regionálního muzea Žďáru nad Sázavou.

V této budově na nás čekalo hned několik dveří. V těch prvních jsme viděli skříně s vystavenými předměty. Když jsme se posunuli dál, dostali jsme do ruky kuši. Ta se postavila na zem a do kovového oka se prostrčila špička chodidla. Když se takto sešlápla, potom se natáhla tětíva, což byl dost pevný provaz, a zastrčila se do zarážky. S takto nabitě zbraně se mohlo vystřelit.

Dál jsme mohli vidět pověstná mejdlíčka. S výrobou začal pan doktor František Malinský. Má se za to, že mejdlíčka se vyráběla ze škrobu a ovocného sirupu, ale původní receptura známá není. Počátkem 60. let byla výroba převedena na Slovensko, a pak zanikla.

Vedle této expozice byla vystavena školní lavice. Mohli jsme si brát do ruky takové předměty jako například rákosku, pouzdro na pero, a také jsme si prohlédli i kalamář na inkoust.

Když jsme vstoupili do dalších dveří, čekal nás pohled do obchodu, jak za Rakouska-Uherska nebo za První republiky. Naproti nám byl pult s obrovskou mosaznou pokladnou. Na ní se silným úderem prstu vyťukala cena na knoflících, a pak se muselo energicky dvakrát zatočit klikou, ale nebylo to jednoduché, chtělo to silné ruce. Nad pokladnou byla zavěšena mořská

panna. Vedle kasy byly pod pokličkou schované sirečky. Také tam byly připravené kornouty na bonbony pro děti. Dřív se prodávaly například Hašlerky, Lesněnky a Fialky. Viděli jsme i dávkovač na hořčici, mlýnek na mák nebo sypač na kávu. Také jsme si mohli přivonět ke koření, které bylo staré víc jak 70 let, a stále vonělo silněji, než koření z dnešních obchodů. Taková to byla tenkrát kvalita!

Další tajuplné dveře nám otevřely přístup do měšťanského salonku. Po levé ruce jsme mohli vidět kamna, do kterých se vešla větší polena. Naproti nim stál krásně prostřený stůl. Na ubrusu bylo položeno nádobí s malbami, které byly zároveň plastické. Mezitím jsme zkoumali záhadnou truhlu, a když jsme ji otevřeli, čekalo nás překvapení, byl to záchodek. Vedle prostřeného stolu stál klavír. Po otázce jestli na něj někdo hraje, jsme se nenechali dlouho pobízet, a zahráli jsme na něj různé melodie. Tak to byla krásná kulturní tečka za tímto salonkem.

Potom nás čekala další místnost. Při vstupu dovnitř byly vlevo umístěny informační dotykové obrazovky. Obsahovaly spoustu textových a obrazových materiálů s informacemi o Žďáru a jeho historii. Také tam bylo několik kostýmů, které jsme si mohli vyzkoušet, a užili si při tom spoustu legrace. Byly tam například kostýmy mnicha, kardinála, námořníka, ale také drátěné košile, přilba a meč. Zrovna tak jsme si mohli vyzkoušet, jaké to bylo být v kládě při středověkém mučení. Ale my jsme při tom nijak netrpěli. Po cestě jsme pořádně promrzli, protože ve Žďáru bývá drsnější počasí, ale dobrou náladu jsme si vzít nenechali a odnesl si spoustu krásných dojmů.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

VZDĚLÁVACÍ KURZ V LUKÁCH NAD JIHLAVOU

Jak jsme vám psali v minulém čísle našeho časopisu, od 19. do 23. ledna proběhl kurz v rámci projektu OP LZZ (Operační program Lidské zdroje a zaměstnanost). Tohoto vzdělávacího kurzu, se v Lukách nad Jihlavou zúčastnilo 10 aktivních zájemců, kteří se nebojí žít kvalitnější život. Příjemnou atmosféru jim neúnavně zajišťovaly 3 pracovnice TyfloCentra. Lektorem byl Vladimír Kňážko.

Jak pracovat s demotivací v rodině

Ne v každé rodině se zrakově znevýhodnění lidé setkávají s pochopením, když chtějí být samostatní a hledat si práci. Tato část kurzu, která probíhala od pondělí do středy, měla účastníky kurzu lépe připravit na tuto situaci. Probíhaly tam nácviky reálných situací, při kterých má člen rodiny na něco jiný názor. Ti, kdo tam byli, se mohli naučit, jak tento problém řešit formou dohody tak, aby byly spokojené obě strany. Také mohli přemýšlet o tom, co pro ně jejich rodina dělá, a co oni dělají pro svoji rodinu a jakou k tomu mají motivaci.

Jak efektivně pracovat s časem při hledání zaměstnání

Další část byla věnována time managementu. Jak se účastníci kurzu mohli dozvědět, není to ani tak o organizaci času, jako spíš o sebedisciplíně. Snad každý

TENTO PROJEKT JE FINANCOVÁN Z EVROPSKÉHO SOCIÁLNÍHO FONDU
PROSTŘEDNICTVÍM OPERAČNÍHO PROGRAMU LIDSKÉ ZDROJE A ZAMĚSTNANOST
A ZE STÁTNIHO ROZPOČTU ČR.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

vyjádřil něco v tom smyslu, že času je málo, že čas utká, a že nestíháme. Účastníci kurzu si mohli uvědomit, že času mají všichni stejně a záleží na tom, jaké máme priority, a jak plánujeme. Učili se například, aby si každý den rozdělili na 4 oblasti: čas na práci, na rodinu, na zábavu a na zdraví. Také se učili jak lépe pracovat s diářem, rozvržením času a jak v tom může pomáhat diktafon.

Ubytování bylo poskytnuto v krásném prostředí, dobře se tam vařilo a v jídelně byl příjemně hřejivý krb. Účastníci kurzu se samozřejmě jen neučili, ale také si mohli popovídat a zazpívat při doprovodu kytary. Na otázku jaký z toho mají užitek, dotázaní odpověděli, že se naučili lépe vyjadřovat své názory, ptát se na názory a pocity druhých, hospodařit s časem a najít správnou motivaci. Už se těší na druhou část kurzu, která bude pokračovat v týdnu od 16. února.

**TENTO PROJEKT JE FINANCOVÁN Z EVROPSKÉHO SOCIÁLNÍHO FONDU
PROSTŘEDNICTVÍM OPERAČNÍHO PROGRAMU LIDSKÉ ZDROJE A ZAMĚSTNANOST
A ZE STÁTNÍHO ROZPOČTU ČR.**

Foto ze vzdělávacího kurzu v Lukách nad Jihlavou,
záběr ze školící místnosti ve školícím a ubytovacím
centru ERUDITO

t

**TENTO PROJEKT JE FINANCOVÁN Z EVROPSKÉHO SOCIÁLNÍHO FONDU
PROSTŘEDNICTVÍM OPERAČNÍHO PROGRAMU LIDSKÉ ZDROJE A ZAMĚSTNANOST
A ZE STÁTNÍHO ROZPOČTU ČR.**

RADY A TIPY

Možná Vás zaujme, jaké rady se dávaly manželům pro úspěšné vztahy v dobách našich babiček a prababiček. Kdybyste žili v roce 1924, mohli byste si v trafice koupit časopis *Šťastná domácnost*, a tam byste četli následující:

Jak být dobrou manželkou:

1. Zvol si muže zdravého a staršího než jsi ty. Budiž oba stejné národnosti a víry.
2. Vol manžela podle hlasu srdce i rozumu. Zkoumej a zkoušej jeho povahu, abys do něj byla více zamilovaná než do jeho zevnějšku. Zpytuj svědomí své, máš-li ženicha tak ráda, abys s ním dovedla snášeti i těžké chvíle v životě – ne-li odstup, dokud čas, neboť šťastna bys nebyla.
3. Krom lásky měj k svému muži úctu a hled' si udržeti úctu jeho. Chraň mužovu autoritu proti každému, špatná žena, která slabé stránky muže staví na odiv.
4. Buď muži svému pozornou družkou života a zábavnou společnicí. Věnuj plný zájem jeho práci a jeho zábavám. Buď dbalá péče o svůj zevnějšek i svou duši. Ne „pro muže je vše dobré“, ale „pro muže jen vše nejlepší“! Utajuj před mužem nevrlost, kterou ti způsobují mrzutosti při vedení domácnosti, a nestěžuj si pro každou maličkost na služebné. Nemluvnost nemá muž rád, prázdnu mnohomluvnost ještě méně, ostrý jazyk

nejméně. Manžel zůstane po celý život tvým jediným milencem a snaž se, aby v Tobě spatřoval svého nejlepšího přítele.

5. Střez se vrtochů, vyhýbej se pokušení a nenech se opanovat žárlivostí. Nečiň svému muži ani žertem nic navzdory, bývá z toho trpká zkušenost. Duše i myšlenky tvé buďtež mu vždy otevřenou knihou. Nedopusť, abys musela před mužem svým míti tajemství.

6. Nevstupuj do manželství s příliš ideálními nadějemi, zklamání by bylo trpké. Vzala sis muže, ne nadčlověka a zapuď po sňatku jakoukoli myšlenku, že za jiného mohla ses provdati lépe. Požadavkům mužovým vycházej vlídně vstříc, k jeho pokleskům a chybám buď shovívavá. Přesvědčuj důvody, ne slzami. Odpouštěj, však přílišnou ústupností nečiň z muže velitele.

Jak být dobrým manželem:

1. Oženiv se, přestaň žít a myslit po mládenecku, ale žij a myslí po manželsku! Přestal's patřit sobě, teď patříš své ženě a dětem. Za jejich blaho duševní i hmotné jsi odpovědný. Chovej se ke své rodině tak, jak si přeješ, aby se chovala ona k tobě.

2. Nemysli, že celá rodina jest jen k tomu, aby tebe obsluhovala! Čím můžeš, posluž si sám. Přispěj vlastní prací k správce či zhotovení domácích předmětů. Zachovávej v domácnosti pořádek a nečiň zbytečných nároků pro svou osobu, jimiž ženě nebo dětem přiděláváš zbytečnou práci.

3. K sobě samému buď vždy co nejméně shovívavý! Odpouštěj všem, jen ne sobě samému. Co kážeš ženě a dětem, dodržuj sám. Ničím nepozbýváš vážnosti rodiny tak jako lží.

4. Žena tvá necht' zůstává jedinou milenkou po celý život. Projevuj jí lásku nejen velkými slovy, ale i malými pozornostmi. Měj uznání pro její domácí práci a starosti. Jsi-li kdekoli bez ní, chovej se tak, jako by byla s tebou. Přej jí, aby se hezky šatila a nevyčítej jí každý výdaj.

5. Svým dětem se snaž připravit lepší a šťastnější mládí, než jsi měl sám a připravuj je od mládí pro zdárný život. Nepovažuj děti své za břímě, nýbrž za oduševnění a účel svého života. Nesvaluj povinnosti vychovatelské jen na ženu.

6. Svou ženu čiň svým společníkem ve všem i mimo domov. Netřeba, abys po sňatku přerušil ihned všechny styky se zevním světem. Měl-li jsi před svatbou zábavy, jež vyžadovaly výdajů, omez je na polovinu, ale účastni se jich vždy se ženou. Družná pospolitost je jedním z prostředků proti zevšednění domácího života.

7. Pečuj o hmotný dostatek a zajištění své rodiny! Nepoprávej si požitků, pro něž by ostatní rodina musela strádati. Za peníze, jež ročně prokouříš, mohl bys rodině své pojistiti dostatečný kapitál pro všechny případy.

Pokud Vám tyto rady připadají staromódní, možná nebude na škodu se zamyslet: Která generace byla šťastnější? Která generace se stavěla k problémům čelem a neutíkala od nich? A ve které generaci bylo

méně rozvodů? Inu, někdy je zajímavé zapátrat i v archivech.

KNIHY DO UŠÍ

Králova řeč

Autor: Logue Mark, Conradi Peter

Žánr: Román - světová literatura

Hodnocení: 72 %

Knihu půjčuje: Knihovna Havlíčkův Brod

Nesmělý Albert, vévoda z Yorku, je mladší syn britské panovnické rodiny, Lionel Logue zase neortodoxní logoped z Austrálie. V říjnu 1926 tuto nesourodou dvojici svede dohromady vévodovo koktání, které fatálním způsobem poznamenává Albieho veřejné projevy a výsledkem je jeden z nejpozoruhodnějších příběhů první poloviny 20. století. Australskému terapeutovi se netradičními metodami nejenže podaří královského potomka rychle připravit na významný projev u příležitosti otevření nového australského parlamentu v Canbeře v roce 1927, ale především ho díky další spolupráci připraví na neočekávaný nástup na trůn v roce 1937 i na následné zvládání mimořádně náročných povinností. Kniha Králova řeč vychází z deníku logopeda, který s králem Jiřím VI. navázal přátelský vztah, a přináší fascinující pohled do zákulisí ostrovní monarchie v době, kdy britská říše procházela nejtěžší krizí. Mark Logue je vnukem Lionela Logueho. Působí jako filmař a spravuje Logueův archiv. Žije v Londýně. Peter Conradi je spisovatel a novinář. Pracuje pro

Sunday Times a jeho poslední knihou byl životopis Ernsta Hanfstaengla, důvěrného přítele Adolfa Hitlera.

Názory čtenářů:

Kniha je jiná než film, ale řekl bych, že hodně zajímavá. Spousta historie a i podrobností ze života královské rodiny. Pro lidi s řečovou vadou povzbuzující, protože je vidět, že vévoda a později král, prožívá to stejné co oni. A také, že se s tím dá něco dělat.

PŘESMYČKY

V naší sérii přesmyček vám přinášíme další. Tentokrát na téma automobily.

WMB, IUDA, YLCERSHR, LOEP, DAZAM, DLAA,
AOKŠD, ABSA, REDSCEME, AITF, NITOĚRC, DROF,
LVOOV, ONADH, OTTOAY, RUUBAS, WOKNVLSAGE,
ETUNALR, ETGOPUE, BUHSMITIS

Vaše odpovědi nám můžete zasílat do konce
února

elektronicky na emailovou adresu

laznickova@tyflocentrumjihlava.cz

První správně zaslouanou odpověď **ODMĚNÍME CENOU.**

Správné odpovědi z lednového kvízu:

labrador, retrívr, rotvajler, pitbul, pudl, setr, baset, bígl,
mastif, doga, jezevčík, čivava, kokršpaněl, ovčák, mops,
boxer, buldok, kolie.

ODBORNÉ SOCIÁLNÍ PORADENSTVÍ

Držitelé průkazů mimořádných výhod a dočasných průkazů osob se zdravotním postižením (průkaz OZP), které byly vydány dle legislativy účinné do 31. 12. 2013, by si měli zajistit jejich výměnu za nový průkaz OZP v podobě plastové kartičky, a to v době od 1. 4. do 31. 12. 2015. ÚP ČR proto vyzývá klienty, aby nenechávali vše na poslední chvíli a vyhnuli se tak zbytečnému čekání ve frontách na konci roku. Zároveň upozorňuje, že v případě těch držitelů, jejichž průkaz má platnost delší než do 1. 4. 2015, není nutné, aby na úřad chodili už nyní. Průkazy OZP v nové podobě bude úřad vydávat až po tomto datu.

Vydané průkazy jsou, bez ohledu na změny právních norem, platné po dobu, která je uvedena na jejich zadní straně, nejdéle však do 31. prosince 2015. K tomuto datu skončí platnost všech průkazů

Dne 1. 1. 2015 vstoupila v účinnost nová právní úprava, která radikálně mění koncepci procesu vedoucího k ukončení platnosti všech průkazů mimořádných výhod a zavádí automatický přechod nároku z průkazů mimořádných výhod na průkaz OZP. V praxi to znamená, že ÚP ČR už nebude sám zahajovat správní řízení z moci úřední, jako tomu bylo doposud a nebude sledovat, kdy skončí platnost průkazu u jednotlivých klientů. Na základě vydání průkazu OZP vzniká jeho majiteli mimo jiné nárok na vyhrazené místo k sezení ve veřejných dopravních prostředcích pro pravidelnou hromadnou dopravu osob, přednost při osobním projednávání jeho záležitosti na úřadech, bezplatnou

dopravu pravidelnými spoji místní veřejné hromadné dopravy osob (tramvajemi, trolejbusy, autobusy, metrem, slevu 75 % jízdného ve druhé vozové třídě osobního vlaku a rychlíku ve vnitrostátní přepravě a slevu 75 % v pravidelných vnitrostátních spojích autobusové dopravy, parkovací průkaz nebo, bezplatnou dopravu vodícího psa. Rozsah výhod se liší podle typu průkazu OZP, který vychází z předchozího posouzení zdravotního stavu žadatele.

Kdo má nárok na vydání nového průkazu?

Držitelé platného průkazu mimořádných výhod mají nárok na průkaz OZP stejného typu (TP, ZTP, ZTP/P), což odpovídá závažnosti jejich zdravotního postižení. Nárok na průkaz OZP u těchto osob trvá po dobu, po kterou měly přiznány mimořádné výhody. Pokud však klient nemůže doložit dobu platnosti přiznání mimořádných výhod, nárok na průkaz OZP trvá pouze po dobu platnosti průkazu mimořádných výhod. Zároveň také držitelé platného průkazu OZP vydaného podle předpisů účinných do 31. 12. 2013, mají podle zákona nárok na průkaz OZP. Nárok na takto vydaný průkaz OZP trvá po dobu, na kterou jim ÚP ČR přiznal nárok na předchozí průkaz. Postup při prokazování nároku na průkaz OZP. Lidem, kteří pobírají příspěvek na mobilitu, zašle příslušná krajská pobočka ÚP ČR písemnou výzvu k prokázání nároku na průkaz OZP. Dopis bude obsahovat také informaci o tom, jak mohou prokázat tento nárok a co mají ještě doložit v rámci žádosti o vydání průkazu OZP. Výzvu dostanou klienti do vlastních rukou.

Žadatelé musí vyplnit na příslušném kontaktním pracovišti ÚP ČR tiskopis s názvem „Žádost o přechod nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením“.

Tiskopis je možné také stáhnout z webových stránek MPSV.

O nový průkaz OZP musí lidé požádat nejpozději do 31. 12. 2015. V opačném případě jim na něj zanikne nárok. O přechodu nároku na průkaz OZP Úřad práce ČR správní řízení nevede, vydání průkazu pouze zaznamená do spisu dotyčného klienta.

Co je třeba vzít s sebou na ÚP ČR?

Při podání žádosti o přechod nároku na průkaz OZP je nutné, aby si klienti s sebou vždy vzali průkaz mimořádných výhod nebo dočasný průkaz OZP na výměnu mají nárok pouze držitelé platného průkazu, který má platnost delší než 1. 1. 2015. V případě, že má člověk průkaz mimořádných výhod, který mu ještě přiznal obecní úřad do konce roku 2011, doporučuje ÚP ČR vzít s sebou i rozhodnutí o přiznání mimořádných výhod. Dále je třeba doložit aktuální fotografii, která odpovídá formátu fotografie určené na občanský průkaz. Tuto fotografii mohou lidé přinést až dodatečně, při podání žádosti o přechod nároku na průkaz OZP není nezbytná. A v neposlední řadě, stejně jako při každých úředních jednáních, je potřeba prokázat totožnost občanským průkazem. Pokud má krajská pobočka ÚP ČR pochybnosti o platnosti a pravosti dokladů, na základě kterých klient prokazuje nárok na průkaz OZP, zahájí správní řízení z moci úřední o přiznání průkazu

OZP, což znamená, že proběhne nové posouzení zdravotního stavu osoby.

Volba symbolu osoby se zdravotním postižením

Od 1. 1. 2015 mají klienti také možnost sami si zvolit, zda si přejí na průkazu uvést symbol označení osoby s úplnou nebo praktickou hluchotou nebo osoby hluchoslepé anebo osoby úplně nebo prakticky nevidomé (piktogram znázorňující jedno z uvedených druhů postižení). Držitelé výše uvedených průkazů provedou tuto volbu při podání žádosti o přechod nároku na průkaz OZP.

MŮJ ŽIVOT S VODÍCÍM PSEM

Narodila jsem se s vrozenou oční vadou, a i když se lékaři snažili zrak zachránit tak s přibývajícími roky jsem o něj přišla. Není lehké se s touto situací smířit. Najednou se člověk musí zamyslet co dál a hlavně sebrat sílu začít bojovat.

Odmala jsem milovala pejsky a tak jsem se začala zajímat o vodící pomocníky. Shodou náhod za mnou přijela kamarádka se svou vodící fenkou a měla sebou labradorku Ruby, která byla ve výcviku. Rubinka je krásná smetanová fenka. Zkusily jsme se spolu projít a troufám si říct, že to byla láska na první pohled. Za tři měsíce po našem prvním setkání se naše životy spojily. Její příchod do mého života byl obrovský. Ona je ta, která mě donutila znovu vyjít ven. Ty krásná rána, kdy

přiběhne s úsměvem a říká *“Tak kam jdeme dneska, paničko?”* Nejde než říct, no jasně však už jdu.

Je to velký pomocník a díky jí jsem získala spoustu nových kamarádů a přátel, ale ne jen to při každé naší cestě je to ona, kdo přiláká pozornost lidí a hned je navázána komunikace.

Je pravda, že při pořízení vodícího psa si musíme rozmyslet, co jsme ochotni pro něj udělat. Není to stroj, ale živý tvor, který má také své potřeby. Nedovedu si život bez ní už představit. Je to pomocník, parťák a oddaný přítel schopný pro mě udělat cokoliv a já se snažím jí vracet to nejlepší, co můžu.

Trošku smutné je, že život pejsků je krátký. S Rubinkou zdoláváme společné cesty už víc než devět let a i ona má nárok na zasloužený odpočinek. Již brzy jí přijde na pomoc nová kamarádka Roxinka, která jí pomůže převzít její každodenní povinnosti, aby si mohla trošku odpočinout. Vím, že začátky nebudou úplně lehké, ale věřím, že Roxinka bude opět ten nejlepší pomocník a parťák. Rubinka ví, že s

námi zůstane co nejdéle to půjde, a že v Roxy získá novou kamarádku a budeme je mít s přítelem obě moc rádi.

Petra Marečková a vodící fenka Ruby

ZACHEUS

„Vánoce, Vánoce přicházejí,“ Z rádia jsem tuhle píseň dneska slyšel už asi po stopadesátý. Díval jsem se z okna na zasněžený kopec, kde děti sáňkovaly jako o život. No, není se čemu divit. Začaly jim vánoční prázdniny, tak klidně můžou zapomenout na školu. Určitě se už těší na Štědrý den. Táhlo mi hlavou, když jsem pozoroval dění venku. Tyhle Vánoce budou pro mne docela jiný, než v uplynulých dvaceti letech. Jo, to bylo jiný kafe, když tady ještě byla moje Bláža. Bydleli jsme v domku po mých rodičích. Ty sáňkující děti mi něco připomněly.: Jako kluk jsem si taky nikdy nenechal ujít příležitost, abych si pořádně nezasáňkoval, později jsme chodili lyžovat. S bráchou jsme blbli často až do roztrhání kalhot. Máma se ale nedokázala dlouho zlobit. Když jsme se přihnali domů, spráskla ruce a hned nás hnala do koupelny. Pokaždý jsme pak museli vypít hrnek horkýho čaje s citrónem, brrrr!!!! Ale jak se mi zdálo, máma měla asi radši mě. Tonda, můj starší brácha, se ve dvaceti někam zdejchl a zmizel někde ve světě. Nedal o sobě vědět. Ani jsem mu neměl kam napsat, že máma umřela. Ale abych se vrátil k těm Vánocům: Teď, když jsem docela sám, vzpomínám, jak to vlastně začalo: po škole jsem se šel učit zedníkem. Učení mi do hlavy zrovna moc nešlo, tak jsem si řek, že budu radši makat rukama. Po vojně jsem pracoval v podniku, kde mi to moc nevonělo. Píchačky mi vždycky dokázaly

znejřijemnit ůivot na celej den, zvlářř, kdyů jsem zaspal a to se stávalo dost řřasto. V době, na kterou vzpomínám, jsem se rozhod, ůe se udělám pro sebe. Makat jsem uměl, tak nic nebránilo tomu, abych to nezkusil. A vyplatilo se to. Hned se mi hrnuly objednávky, tu opravit omítku u baráku, tu zase něco jinýho, tak jsem měl pořád co dělat. V naší vsi všichni razili heslo: „Kdo nekrade, okrádá rodinu.“ Přestoůe jsem ůádnou rodinu neměl, tohoto hesla jsem se držel hned od začátku. To se ví, musel jsem na to jít fikaně, aby to lidi hned nepoznali. Zvlářř u takových důvěřivců, který si vlastně ani neuměli přibít poličku na zeď, jsem měl ryto. A právě jedna taková ůenská si mě pořád volala. Ani jsem si nestačil veřer dát pivo. „Pane Houska, prosím Vás, mohl byste se u mne zastavit? Vypadl mi jistiř a já se na to bojím sahat, abych nedostala ránu.“ No, co jsem měl dělat. Řekl jsem jen: „Ale samozřejmě, paní Vlasáková, hned jsem u Vás.“ Dost mě to řřtvalo, po celodenní řřichtě se ještě drápat do takovýho kopce. Vlasáková bydlela úplně na kraji vsi. Samozřejmě já bydlel úplně na opačné straně, pěšky skoro dva kiláky. Samozřejmě jsem si to taky nechal pořádně zaplatit. „Tak paninko, tahle legrácka Vás bude stát,“ zamyslel jsem se a uvaůoval jsem, abych to nepřehnal. „No, řřekněme, šest stovek.“ Řekl jsem a díval jsem se, jak se tváří. Vlasáková byla podle všeobecného mínění taková nóbl panička. Nikdy neřřekla jediný sprostý slovo a vůdycky mluvila tak, jakoby se omlouvala. Vypadala dost nenápadně: Menší, plnořříhlá s řřernými, vůdycky upravenými vlasy. Její oči, krásně zelené, se pořád jakoby usmívaly. To jsem ale zjistil až později. Při prvních setkáních mi tahle ůenská pořádně lezla na nervy. Schválně jsem ji provokoval tím, ůe jsem si

vždycky řekl o víc, než by to ve skutečnosti stálo. Nikdy nic neřekla, jen se pokaždý tak divně zatvářila. Takže Vlasáková byla mojí stálou zákaznicí. Jednou v létě, zrovna bylo vedro k zalknutí, zase zazvonil mobil: „Dobré odpoledne, pane Houska.“ Ozval se zpěvavý hlas. Ani se nemusela představit, hned jsem ji poznal. „Copak, paní Vlasáková? Kde hoří?“ Zeptal jsem se a nejradši bych se viděl někde u vody. „Nezlobte se, prosím,, ale rozbila se mi sprcha. Mohl byste se mi na to podívat?“ Uvažoval jsem, jestli je ta ženská tak nemožná, nebo co vlastně, když si nedokáže opravit ani to nejmenší. Jako minule: Zavolala mě, jže potřebuje přibít na zeď poličku. Samozřejmě jsem jí vyhověl, ale taky ji to něco stálo. „To víte, paninko.“ Řekl jsem tehdy: „Nedá se nic dělat, každá sranda něco stojí.“ „Pane Houska,“ znovu jsem uslyšel její hlas. „Ano, slyším. Máte něco se sprchou, co přesně?“ Ptal jsem se jen proto, abych získal čas. Mohl jsem si ale spočítat, že určitě nebude vědět. „Radši se na to přijďte podívat. Pořád mi to hrozně stříká, ani se nemohu sprchovat. Byl byste tak laskav?“ Zakončila prosebně. „Ale jo, že jste to Vy.“ Odpověděl jsem otráveně a natáhl jsem na sebe košili, kterou jsem před chvílí svlékl. Zazvonil jsem.

Pokračování příště

Napsala Milena Dohelská

AKCE V ÚNORU

2. 2. 2015 – BRUSLENÍ

SRAZ V TYFLOCENTRU JIHLAVA, O.P.S. BRNĚNSKÁ 8
V 10:30 HOD. BRUSLENÍ ZAČÍNÁ OD 11:00 HOD. STADION
HC DUKLA. JE ZDE MOŽNOST I PŮJČENÍ BRUSLÍ. CENA ZA
PŮJČENÍ BRUSLÍ JE 50,-KČ.

ZÁJEMCE PROSÍM O NAHLÁŠENÍ ÚČASTI

5. 2. 2015 – BRUSLENÍ

SRAZ V TYFLOCENTRU JIHLAVA, O.P.S. BRNĚNSKÁ 8
V 10:30 HOD. BRUSLENÍ ZAČÍNÁ OD 11:00 HOD. STADION
HC DUKLA. JE ZDE MOŽNOST I PŮJČENÍ BRUSLÍ. CENA ZA
PŮJČENÍ BRUSLÍ JE 50,-KČ.

ZÁJEMCE PROSÍM O NAHLÁŠENÍ ÚČASTI

6. 2. 2015 – VÝUKA ANGLICKÉHO JAZYKA

KAŽDÝ PÁTEK OD 11:00 HOD. PROBÍHÁ V TYFLOCENTRU
JIHLAVA NA ADRESE CHLUMOVA 5429/1A výuka
ANGLICKÉHO JAZYKA SE SLEČNOU MGR. MALINOVSKOU.
NIKDY NENÍ POZDĚ ZAČÍT.

12. 2. 2015 – SPEKTRA

V TYFLOCENTRU JIHLAVA, O.P.S. BRNĚNSKÁ 8 OD 8:30
HOD. SPEKTRA JE FIRMA, KTERÁ NABÍZÍ JIŽ VÍCE NEŽ 20 LET
MODERNÍ KOMPENZAČNÍ POMŮCKY PRO KLIENTY SE
ZRAKOVÝM, TĚLESNÝM, SLUCHOVÝM ČI KOMBINOVANÝM
POSTIŽENÍM. BUDE SE JEDNAT O PREZENTACI
KOMPENZAČNÍCH POMŮCEK JAKO NAPŘ. IPAD (TABLET) A

IPHONE. MOBILY A TABLETY PŘÍSTUPNÉ ZRAKOVĚ
POSTIŽENÝM UŽIVATELŮM.

ZÁJEMCE PROSÍM O NAHLÁŠENÍ ÚČASTI DO 9. 2. 2015

13. 2. 2015 – VÝUKA ANGLICKÉHO JAZYKA

KAŽDÝ PÁTEK OD 11:00 HOD. PROBÍHÁ V TYFLOCENTRU
JIHLAVA NA ADRESE CHLUMOVA 5429/1A VÝUKA
ANGLICKÉHO JAZYKA SE SLEČNOU MGR. MALINOVSKOU.
NIKDY NENÍ POZDĚ ZAČÍT.

**25. 2. 2015 – POSEZENÍ S PSYCHOLOŽKOU PHDR. DANOU
MARKOVOU**

V TYFLOCENTRU JIHLAVA, O.P.S. CHLUMOVA 5429/1A OD
9:00 HOD.

ZÁJEMCE PROSÍM O NAHLÁŠENÍ ÚČASTI DO 23. 2. 2015

27. 2. 2015 – VÝUKA ANGLICKÉHO JAZYKA

KAŽDÝ PÁTEK OD 11:00 HOD. PROBÍHÁ V TYFLOCENTRU
JIHLAVA NA ADRESE CHLUMOVA 5429/1A výuka
ANGLICKÉHO JAZYKA SE SLEČNOU MGR. MALINOVSKOU.
NIKDY NENÍ POZDĚ ZAČÍT.

27. 2. 2015 – TRÉNINK PAMĚTI

PROBĚHNE V TYFLOCENTRU JIHLAVA, O.P.S. CHLUMOVA
5429/1A TRÉNINK PAMĚTI POD VEDENÍM PANA BERÁNKA.
TRÉNINK BUDE PROBÍHAT OD 9:00 HOD.

ZÁJEMCE PROSÍM O NAHLÁŠENÍ ÚČASTI DO 25. 2. 2015

BLAHOPŘÁNÍ

Marie Doležalová

Zdeněk Kaiser

Božena Fialová

Mária Meszárová

a zvláště blahopřejeme paní Varhaníkové, která slaví významné jubileum.

SMÍCH LÉČÍ

Sedí dva v hospodě a jeden říká druhému: „Proč piješ třetí pivo? Doktor ti dovolil jedno.“

„Já mám tři doktory.“

Přijde ředitel blázince k bláznům a říká jim: „Za to, že jste byli tak hodní, jsem vám koupil bazén.“

Blázni jdou ihned do bazénu a užívají si to tam.

Takhle to jde po celý týden. Na konci týdne přijde k bláznům ředitel znovu a říká: „A za to, že jste byli tak šikovní, vám do toho bazénu napustím i vodu.“

NAŠI DÁRCI A PARTNEŘI

Časopis vydává:

TyfloCentrum Jihlava, o.p.s.

Brněnská 8, 586 01 Jihlava

tel.: 724 865 566 nebo 778 536 335

e-mail: *jihlava@tyflocentrumjihlava.cz*

www.tyflocentrumjihlava.cz